

תה בו סביב. עכשיו עמד מחמוד עם נכדו בן השלוש והביט בשוטרים ובצבאים רים שהשליכו עליהם אבנים. לפתע נש- מעו יריות מכיוון השוטרים שעמדו מעבר לכביש. אחד הצעירים, אחמד אל-מסרי, צנח תחתיו, ליד הפעוט בן השלוש. ה" בחורים האחרים מיהרו אליו, ושמע צורר-יריות שני. הבחורים התפזרו לכל עבר כשהם צועקים: "אחמד נרצח!"

לאחמד אל-מסרי, בן 28, המישה יל- דים. אשתו הרה כעת, בחדש השני להר- יונה, אחמד נשאר באותו יום בכפר כיוון שעמד לצאת עם מישפחתו לביקור אצל הורי אשתו בנצרת.

נוסף על אחמד נפצעו מאותו מטח יריות כמה בחורים נוספים.

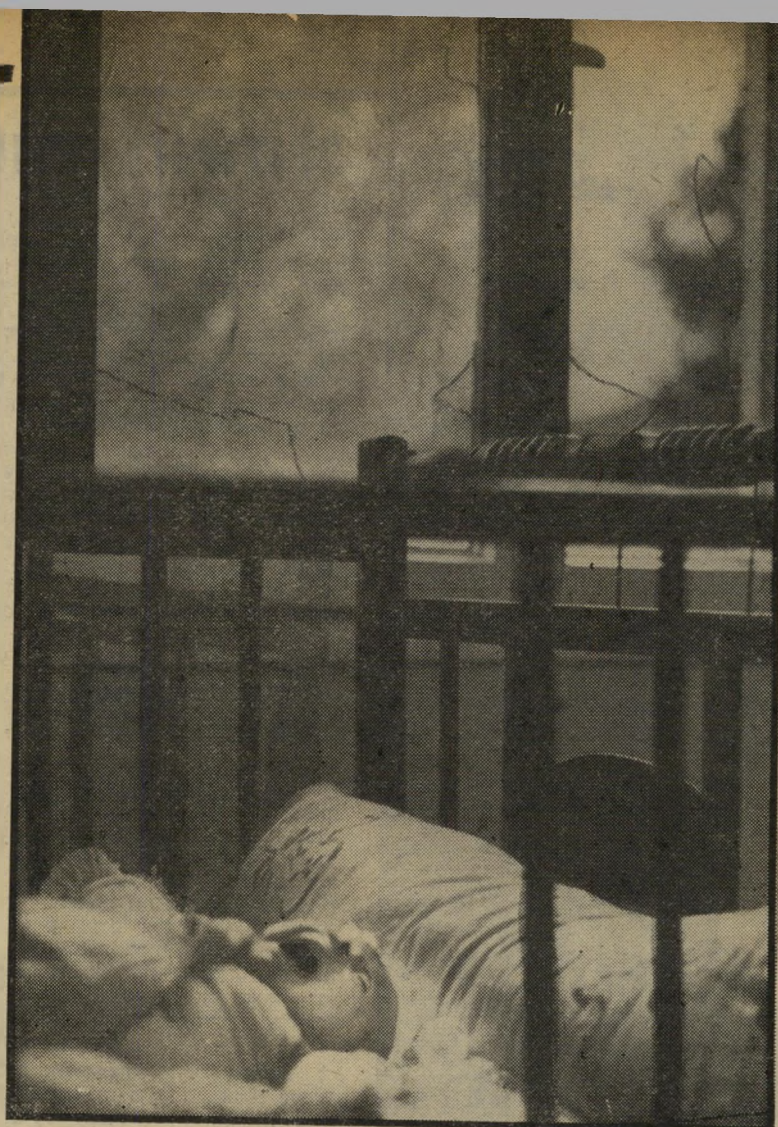
רק לקציני המיטרה שהיו במקום הר- תר לשאת נשק. שוטרים ואנשי מיטרה הגובל שלא בדרגות קצונה היו חמושים באלות, במגינים ובמיליגאנא. קצין אגף המיבצעים של מרחב הגליל, ג'ון-ניצב שמואל שגיא, היה האיש שוּרפקד על מיבצע הריסת הבית. צו ההריסה ניתן על-ידי בית-מישפט-השלום בעכו עם הפי- ניה לועדה לתיכונן הבנייה, שתדאג לבי- צוע ההריסה. רעדה זו העבירה את צו בית-המישפט למפקד המרחב, ניצב-מיש- נה דוד פרנקו.

למג'ד-אל-כרום הועברו ממיפקדת המר- תב עשרות רבות של שוטרים, מחלקת קשר וניידת פיקוד, נוסף על כוח של אנשי מיטרה-הגבול ושוטרים מתחנות מיטרה באזור. לשם מה היו זקוקים לכל הכוח הזה?

קיימות מיספר עדויות לגבי סיבת ה- ירי בתושבים וזוהוהו של האיש האח- ראי, ישירות או בעקיפין, לירי ולהש- תללותם של השוטרים.

כמה משוטרי הכפר מוכנים להעיד בש- בועה כי ראו את ניצב-מישנה דויד פרנקו בתוך קבוצת השוטרים שפתחה ביריות על אחמד אל-מסרי וחבריו. לדבריהם, ה- יריות נורו בערך באחת בצהריים ומפקד המרחב, שקל הזהותו בשל ממדי-גופו ה- אדירים, היה כבר במקום.

בפי דברי המחוז הצפוני, פסח פרלמן, טענה שונה. "דויד פרנקו הגיע למג'ד-אל-



**חלון מנופץ**  
בביתו של חאלד מנטור, הסימנים מעידים בבירור כי השמשות נופצו מבפנים, במרחק קטן מן התינוקות בת 28 הימים, שגם סורגי מיטחה נשברו. השכנה טוענת שהתינוק נזרק לה באוויר על-ידי שוטר סאדיסטי.

# במדינה

(המשך מעמוד 26)

עניתי בשלילה, אבל הם לא הסתפקו בתשובתי והורו לי לפתוח את תיק הג'יימס- בונד שלי, שם היה מונח הגליון האחרון של העולם הזה. הפקידים נטלו את ה- גליון, כשאחד מהם מפטיר: "את העיתון הזה אני מכיר". למולי היו על השערים תמונות של שרה-האוצר שימחה ארליך, לכן הירשו לי להמשיך בדרכי ולהיכנס לדרום-אפריקה."

**יחס בושפיל.** רייכר ושהה ישם שלושה שבועות, וכשחזר לישראל לא יכול להת- אפק ופירסם רשימה על מה שראו עיני. כתב רייכר בעיתונו: "עוד באותו יום צילצל הטלפון בבית, ופקיד זועם של השגרירות הדרום-אפריקאית, שהציג עצמו כקצין-עיתונות בשם ארגולד סניימן הודיע לי כי ממשלתו מוחה בתוקף על כך שהעתי לכתוב כתבה על דרום-אפריקה. הוא כינה אותי שקרן ורמאי והודיע לי הדיחלק שיותר לא יורשה לי לבקר בדרום-אפריקה. אמרתי לו שזכותי העיתונאית לכתוב את מה שרואות עיני אך הוא חזר והטיח בי האשמות כשהוא מדגיש כל הזמן ש- דרום-אפריקה אינה מאפשרת לכל עיתונאי לבקר בתחומיה. את זה למדתי על בשרי, הוא לא צריך היה להגיד לי. עיתונאי ישראלי הרוצה לבקר בארץ האפרטהייד חייב לשבור סינון, בדיקה ושיחה אישית לפני שהוא מורשה לנסוע לשם. ממשלת דרום-אפריקה מרשה רק לעיתונאים-מטעם לבקר בתחומה ואותו קצין עיתונות סניימן אמר לי מפרשות: "אנחנו מרשים לעיתו- נאים להיכנס אל ארצנו ובשני תנאים: או שלא יכתבו בכלל או שיכתבו מטעם. אני עומד לפנות אל מוסדות אגודת העיתונאים בישראל כדי שימחו לפני ושלטו- נות דרום-אפריקה על שהתעמרו בי עד שהעניקו לא את אשרת הכניסה, ועל יחס המשפיל אלי אחרי פירסום רשימתי."

## הממשלה

### חטוף ואגוס!

#### בגדד שיקוני יוקרה

#### תעסוקה שתי ועזרת

#### בהחמרת עונשי האנסים

העונשים, הקלים יחסית, הקבועים בחוק הישראלי לאנסים ולמבצעי מעשים מגוינים, הפכו מזמן לבדיחה. גם תהליך חקירת התלונות המוגשות בידי קורבנות מעשי האונס והעובדה כי החוק דורש עדויות מסייעות לעדויות הקורבנות עצמן, מקי- לים בדרך כלל על האנשים להיחלץ מ- מישפט ומעונש. מטבע סוג פשע זה הוא שקשה למצוא בו עדויות מסייעות רבות כמו במישפט פלילי רגיל.

ועדת החוקה-חוקרי-מישפט של הכנסת החליטה לפעול לשינוי החוק, על מנת שייקל יהיה להעמיד אנשים לדין. לשם כך בחרה הוועדה לאחרינה בוועדת-מישנה, בראשות ח"כ שולמית אלוני, שתדון בי- סוגיה ותגיש המלצותיה לוועדה.

לפני שבוע פנתה אלוני לשר-המישפטים החדש, שמואל תמיר, ביקשה לקבל את סיוע משרדו לוועדה שהועמדה בראשה. כעבור ימים מיספר קיבלה אלוני תשובה בדרך מפתיעה: על תלונות פורסם כי שר- המישפטים היה יוקרתי בעיקרו. נראה כי הקמת ועדה משלהם לדין בעונשי האנ- סים, ללא כל קשר לוועדה שהקימה ה- כנסת.

המניע להקמת הוועדה של משרד- המישפטים הי היוקרתי בעיקרו. נראה כי תמיר מבקש לקשור לעצמו את כתר ה- רפורמטור בחוקי המדינה. כתוצאה מכך תעסוקה תהיה שתי ועזרת באותו עניין עצמו, תתחרנה זו בזו במלחמה באונס.

## ישראלים בחו"ל

### הפצצה הטייוואנית

#### הקריקטוריסט רענן דוריא

#### הזומן לטייוואן כאורח

#### רשמיו של ממשלתה וחזר

#### עם סקופ בינלאומי

רק שתיים ממדינות העולם החמישי — שהמכנה המשותף שלהן הוא קיומן בשולי יבשת הדוחה אותן — היו ידועות עד כה כבעלות פוטנציאל גרעיני: ישראל

גם לגבי סיבת המוות קיימות גרסאות שונות. תת-ניצב גוריאל ששון, הממ- נה על החקירות במרחב הצפון, שתרא ראש ועדת-החקירה שמינה המרחב לח- קור את אירועי מג'ד-אל-כרום, אומר שלפי ממצאיו נפגע אחמד מסרי בשני מקר- מות בגופו, בירך שמאל ובצוואר. הפגי- עות היו מרסיסים. לפי הממצאים פגעו הקליעים באבן או בחפץ קשה שמהם ניתזו הסיסים שקטלו את אחמד מסרי. לתיווך דבריו של תת-ניצב ששון אר- מר דובר המחוז, כי כוח השוטרים ירה לא רק באוויר אלא גם על הקרקע, כדי להבריח את התושבים.

לגבי הפוגרום שנערך ב-20 בתים טען הדובר שהשוטרים פרצו לבתים שמהם זרקו אליהם אבנים. טענה זו אינה סבירה, כי חלק מן הבתים היו ריקים ונעולים.

## חובת

### השילטון החדש

**א** לא שבמג'ד-אל-כרום אין מקב- לים את מסקנות ועדת-החקירה של ה- מיטרה. שלושה רופאים ערבים בדקו את גופתו של ההרוג מייד אחרי שהוצאה מן המכוון לרפואה מישפטית באב-ריכר. מסקנות השלושה, שבראשם עמד ד"ר חסן עומר, רופא בבית-החולים בנהריה, היו שאחמד נפגע משני כדורים — לא מרסיסים — בירך שמאל ובלוע. שני הפצעים, לדבריו, סימטריים, עמוקים ו- עגולים, והיו סימן של חדרות כדור ולא רסיס.

דרישתם של אנשי הכפר, להקים ועדה שתחקור את כל נסיבות המיקרה ב- מג'ד-אל-כרום ושלא תהיה ועדת-חקירה של מטה מרחב הצפון או המטה הארצי של המיטרה, עדיין לא הגיעה לכלל דיון, אם לא תקום ועדה כזו, לעולם לא יועמדו האשמים במותו של אחמד מסרי, ובפוגרום שערכו השוטרים בבתי הכפר, לדין.

ימים אחדים קודם-לכן ביקר שרה-ביטי חזן עזר וייצמן יחד עם ניצב-מישנה דויד פרנקו ומפקדו, ניצב מרדכי רון, באזור הגדר הטובה, אחרי הביקור אמר פחנקו לחבורת קצינים שהיו לידו: "עלינו להוכיח את עצמנו לפני השילטון הח- דש".

# העולם הזה מאשים:

● פעולת השילטונות להריסת בית במיזור הערבי היא בעלת אופי פוליטי מובהק. השילטונות לא נקטו מזה שנים בשום פעולה דומה נגד אלפי הבתים שנבנו שלא-כחוק במיזור היהודי.

● אירגון הפעולה, מג'ד-אל-כרום, הרכב הכוחות ש- הובאו לראש המקום ופרטי הביצוע מעידים בבירור על כך שהמיטרה ציפתה לתקרית אלימה חמורה — ואולי אף רצתה בה.

● קיים חשש שקצינים מסויימים במחוז הצפון של המיטרה ביקשו ככוונה לגרום תקרית כזאת בכפר הערבי, כדי להסיה את הדעת מן הגילויים החמורים של שחיתות וריקבון בצמרת מחוז מיטרתו זה, שנחשפו בשבועות האח- רונים מעל עמודי "העולם הזה".

● קיים חשש שמה נקטו קציני-המיטרה ככוונה תחילה בשיתות קיצוניות בתקרית זו, ללא כל הצדקה, כדי למצוא חן בעיני הממשלה החדשה ולהוכיח, "זקיפות-קומה לאומית".

● לא היתה קיימת כל הצדקה לפתיחת אש על תושבי הכפר בנסיבות המסויימות שהיו בשטח. הודעות המיטרה על נסיבות הריגתו של הקורבן הן בלתי-אמינות בעליל.

● כוחות-המיטרה ערכו במקום פוגרום מתוכנן, ב- הסכמת קציניהם, המזכיר את המחוזות החמורים ביותר של "יום האדמה".

● החקירה הנערכת ע-ידי קציני-מיטרה, לפי שיטת "המיטרה חוקרת את עצמה", היא בדיחה.

**לפיכך תובע, "העולם הזה" למנות ועדת-חקירה ממלכתית, בראשות שופט, לחקירת מאורעות מג'ד-אל-כרום.**

אחרי שהממשלה הקודמת סירבה, בצורה מחפירה, ל- הסכים לחקירה בלתי-תלויה של מאורעות, "יום-האדמה", תהווה התנהגות הממשלה החדשה במיקרה זה מיבחן מוסרי ומעשי ראשון-במעלה לאמינות הצהרותיו של ראש-הממשלה.

מאחר שרק הקצינים הורשו לשאת נשק באירוע זה, ברור שהאש נורתה על-ידי קצינים של המיטרה או מיטרה-הגבול. דובר המחוז טוען כי במקום התקרית היה רביפקד רגאטו ברדה, ראש לישכת הסיוור של מרחב הצפון, אשר שקל את כל הנסיבות ורק אחרי-כך הורה על פתי- חה באש לעבר קבוצת הבהורים.

כרום רק אחרי-כך, טען. לדבריו, פרנקו הגיע למקום האירוע כדי לעזור בארג- עת תושבי הכפר הערבי. אך סותר את דבריו קצין בכיר ממרחב הצפון, שביקש שלא לנקוב בשמו. קצין זה טוען כי לא היו דברים מעולם. "מפקד המרחב היה במקום בשעת הירי, ונמצא בין הקצי- יים שירו בצעירי הכפר", סיפר.